

ELÄIMELLISTÄ MENOA YMPÄRI SUOMENMAAN

ALUSTUS:

Rokki on loppujenlopuksi hyvin vanhaa [musiikkia](#).

Nykyisin kaikki taiteenlajit halutaan lokeroida hyvinkin tarkasti eri alalohkoihin mutta rytmisen musiikin suhteen tilanne on aina lähtökohdiltaan ollut sama: musiikissa on rytmi (usein rummuilla ja/tai lyömäsoittimilla, joissakin tapauksissa jopa musiikista lumoutuneet naapurit takoessaan biittikomppia seinään), melodia (kosketinsoittimilla, kielisoittimilla tai puhaltimilla) ja päällä soolot (melkein millä tahansa soittimella).

Joskus mukana on myös [laulu](#) joka voi välittää sanomaa tai vaan foneettisesti tukee biisiä.

Beethoven was
so punk rock

Ennen [punkkia](#) ja [rockabillyä](#) oli [barokki](#) mutta jo vuosimiljoonia sitten (siis jopa ennen [The Rolling Stonesia](#) !) oli [Heavyrock](#) .

Se tunnettiin jo ennen kivikautta ja parhaimmat edustajat ovatkin genren synnyinajoilta:

[HeviSaurukset](#) .

Nuo ikinuoret kompintakojat ja maatajärisyttäviä sooloja soittavat liskot ovat villinneet comebackillaan kaikenikäiset yleisöt.

HeviSaurusten levy-yhtiö [Sony](#) on panostanut yhtyeeseen ja kiertueeseen vahvasti:

vaikka varsinainen kohdeyleisö ovat lapset, ei millään osa-alueella ole laskettu rimaa sillä perusteella. Kuten hevi-piireissä yleensäkin, panostetaan soundeihin (niin instrumentointiin- kuin äänentoistoon) ja visuaalisuuteen (puvustus, lavastus, valot, lavaesiintyminen) vahvasti ja bändin taustavoimiksi palkataan keskenään hyvin yhteen tulevia alansa huippuammattilaisia.

Tällä kertaa kiertue oli intiimillä keikalla ihailijoidensa edessä Espoon [Barona Arenalla](#) .

Innostus oli suuri kun Lakeussoundin toimitusjohtaja Jyrki Keskinen eräänä päivänä kysyi olisinko kiinnostunut tulemaan katsastamaan keikkaa ja juttelemaan keikan tekijöiden kanssa.

Vanhana [Tuskailijana](#) innostuin oitis.

Pientä hermostuneisuudentunnetta aloin tuntea kun halliin saapuessani [suojelupoliisin](#) virkailijat tarkistivat henkilöllisyyteni ennen backstagepassin antamista. [Leathermanit](#) ja muut työkalut olivat sallittuja mutta ampuma-aseita tai huumausaineita ei saanut viedä sisälle.

Syy syynäykseen oli perinteinen valtiolle tärkeiden arvovieraiden turvallisuuden varmistaminen: tällä kertaa kaikkien hevimuusikoiden ylin suojelija, [Lordin](#) hyvä ystävä [Joulupukki](#) sekä väkeä ulkoavaruudesta (se selitti [NASA](#)n auton ja laajan ympyränmuotoisen aidatun alueen (parkkialue 52) hallin takana).

MIEHET ELÄIMELLISEN MENON EDESSÄ:

[Valosuunnittelija](#) Janne Kaikkonen (vasemmalla) vahti ettei moottoriohjauksen keskusyksikkö pääse putoamaan lavalta. Ei pudonnut. Valo-osaston miehistöpäällikkö ja järjestelmävastaava Kristoffer ”Toffe” Sven (oikealla) tutkii mikä DMX-kaapeli missäkin valopöydän lähdössä saa aikaan parhaimmannäköisen lopputuloksen.

[Lakeussoundin](#) toimitusjohtaja Jyrki Keskinen (vasemmalla) kiinnittää ketjunostinta trussiin. Jyrki oli keikalla all-around miehenä jotta kosketus tosielämään ja kalustoon säilyy.

Rakennelmien erikoisasiantuntijana Antti Honkaranta (oikealla) päästi Jannen toviksi tauolle moottoriohjaimelta ja ajeli Jyrkin tiukkojen ohjeiden mukaan moottoreita haluttuihin [korkeuksiin](#).

Äänisuunnittelija Aki [Kangas](#) (vasemmalla). Nykyisin isojen eq-, viive- ja jakosuodinräkkien sijasta on etupäässä kannettava tietokone ja yhden unitin prosessorilaatikko. Vastaavasti paksut multikaapelit on korvattu cat-kaapelilla. Kuvassa Aki päivittää Facebook statustaan: *keikalla esihistoriallisten jättiläisliskojen kanssa. Meno eläimellistä. Kasaus aikataulussa; viivettä vain kaiuttimissa.*

Lisäksi keikalla oli niin valo-, ääni-, ripustus- kuin backlineosastoilla joukko ammattilaisia. He olivat keikan kasauksessa niin kiireisiä etten saanut heitä haastatteluun.

AIKATAULU:

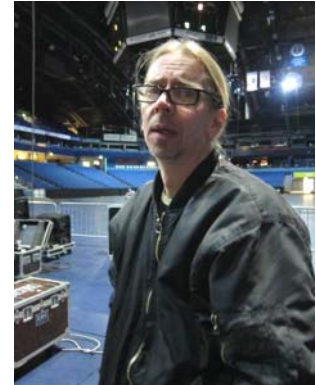
Aamulla hieman ennen seitsemää kaartaa iso musta rekka Espoolaisen [jäähallin](#) takana olevien lastausovien taakse.

Kiertueen kuljetuspäällikkö Hessu Väykkylä – suurimmalle osalle vanhemman kaartin roudareita hyvinkin tuttu hahmo festarisettien kuljettajana sekä Provinssirockin päälavan kasaajana - avasi sanalliset kuljetuslaatikkonsa kiertueen logistiikasta.

Poiketen muista rokkikuvioista, alkavat HeviSaurusten keikat viimeistään kello 18 eli keikkapaikalta päästään pois jo ihmisten aikaan (koskee kiertueen eläimiäkin).

Vastaavasti työpäivät alkavat huomattavasti aikaisemmin koska kasaukseen, keikkaan ja purkuun menevä aika on joka tapauksessa vakio: kellonajat vain vaihtelevat.

Baronan suhteen aloittivat [Worklinchin](#) ripustajat työnsä aamulla kello 7 aikoihin. Sitä ennen olivat Baronan reippaat teknikot peittäneet kaukalon jään eristetyillä vanerilevyillä ja kasanneet Saurustenkestävän lavan.

Jaskalla (Erkinheimo) ei tiiminsä kanssa kauaa nokka tuhissut (josta osin kiitos lämpimän pukeutumisen, terveiden elämäntapojen ja vitamiinien nauttimisen) kuudessa ripustuspisteessä.

Puoli kahdeksan maissa alettiin tyhjentää rekkaa ja trussien kasaus aloitettiin kahdeksan aikoihin. Samaan aikaan rekka ajettiin ulos parkkiin.

Tavarat roudattiin lavalle (ja sitä ennen rekasta pois) kunnollista reunallista roudausramppia pitkin. Rekan tyhjennyksessä ja pakkauksessa ramppi kiinnitetään vaunuun liinoilla poislipeämisen estämiseksi.

Kalusto matkustaa mukavissa ja suojaavissa kuljetuslaatikoissa. Kuvan häkit trusseille.

Kiertueeseen ja keikkapaikkoihin yleisestikkien liittyen Hessu kertoi vaihtelun olevan hyvin suurta.

Kun ollaan liikkeellä isolla kiertuebussilla ja valtavan kokoisella rekalla, on roudausreitit mietittävä erilailla kuin pakettiautoilla. Ison rekan taittelu ahtaalla, autojen täyttämällä takapihoilla (monilla toimistohenkilöillä on usein jopa läppärilaukku kuljetettavanaan joten pysäköinti lähelle toimiston ulko-ovea on varsin ymmärrettävää !) on haasteellista, samoin roudaus katutasossa olevista perusovista

kapaita käytäviä pitkin. Muutamat portaat matkalla tuovat piristystä päivään. Samoin ahtaat tavarahissit jotka ovat rakennuksen kaikkien käyttäjien käytössä.

Pahimpina paikkoina Hessu mainitsi Turun Konserttitalon ja Rovaniemen Lappian.

Mutta useisiin urheiluhalleihin saa ajaa rekan sisälle, samoin Turussa upouuteen [Logomoon](#). Loistava keikkapaikka on myös Hämeenlinnan Verkatehdas, jossa on lavan tasolla suuri, katettu lastauslaiturialue. Vaikka alue ei ole lämmin talvella, on suoja viimalta, sateelta ja lumelta loistava asia. Samoin se, että alue saadaan suljettua ulkopuolisilta.

Aikatauluhaasteita luovat myös talojen vakiokäyttäjät: useissa konserttitaloissa harjoittelevat kaupunkien sinfoniaorkesterit kello 14 saakka. Sitten lavan tyhjennys. Aika haipakkaan saadaan roudata jotta ollaan valmiina viimeistään 17:30 avaamaan salin ovet yleisölle.

Mutta takaisin Barona-areenalle.

Himentimet, virtajaot ja dmx-splitterit (vasemmalla)

Trusseja ja kulmamonitoreja (keskellä)

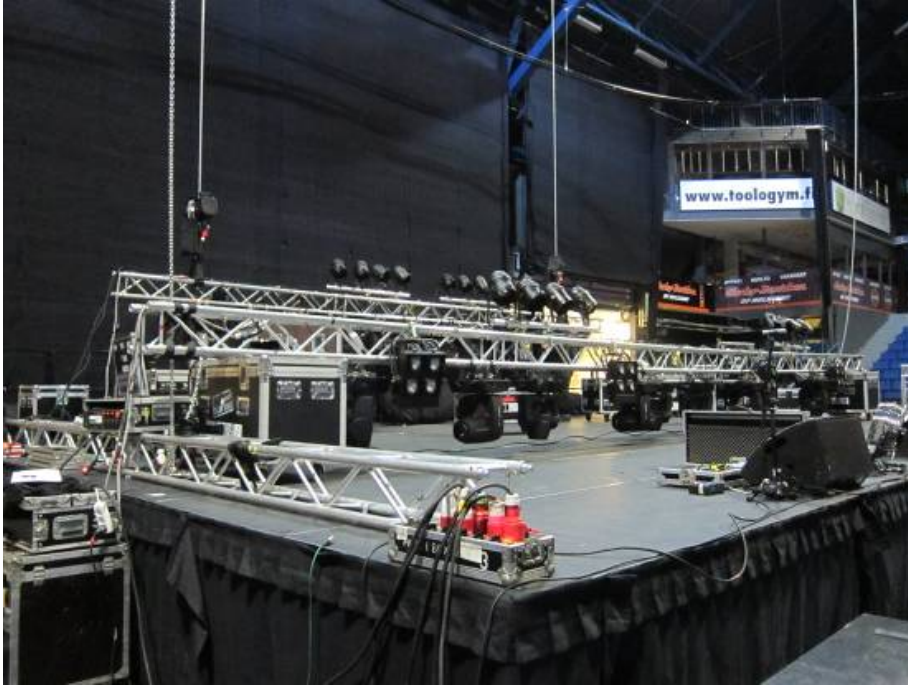
Kaiuttimet valmiina trussiin kiinnitykseen (oikealla)

Kymmeneen mennessä roikkuivat perustrussien lamput ja pa:n ensimmäiset kaiuttimet (kuten yleensäkin rock-keikoilla: varsinainen pa lennätetään ja [subbaset](#) (äänestä vähemmän tietäville: matalia äänitaajuuksia toistavat kovaääniset, bassokaiuttimet) jätetään maahan).

Sitten kaapeloitiin jönköt kullekin trussilinjalle ja kytkettiin lamput ja kaiuttimet.

Vähemmän kiertueita tehneille lukijoillemme: jönköt ovat yhteenteipattuja kaapeliniippuja.

Valopuolella on yleensä yhteenniputettuna himmenninlinjat, suorasähköt ja ohjauskaapelit. Usein jönköissä on oikein välein teipattuna myös lampulta toiselle menevät ohjauskaapelit kytkentävaroineen ja joskus myös lampuihin kiinnitettävät virtakaapelit. Jönköjen ideana on nopeuttaa jokapäiväistä kasausta ja purkua sekä vähentää inhimillisten erehdysten (väärin kytkentöjen) mahdollisuutta. Jönköt kelataan 8-muotoon laatikoihin. Silloin niihin ei muodostu kierrettä ja käsittely on helpompaa.

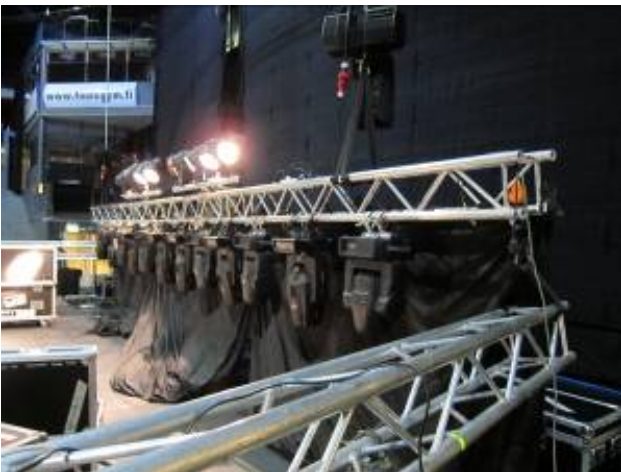
Kun perussetti oli valmiina ja ACL:t ja muut käsinsuunnattavat heittimet suunnattu (Janne kertoi että ajan saatossa on tullut jo tutuksi miten valot suunnataan alhaalla – Toffe taas kertoi Jannen

pelkäävän korkeita paikkoja ja siihen liittyy joskus kiertueella kuultu tarina [tankotanssijasta](#) joka oli korkealla tangossa ollessaan säikähtänyt äkillistä kaiuttimista kuulunutta lujaa räjähdystä ja liukunut lujaa päätä edellä lattialle ja kuollut), nostettiin etutrussia ylemmäs pykälittäin lisäten pa-stäkkeihin lisää linjasäteilijöitä.

Jyrkin ja Mikon köyden (tai hammaslangan...) tasajako: molemmille yhtä paljon hotelliin... (emme kerro aiheesta enempää !)

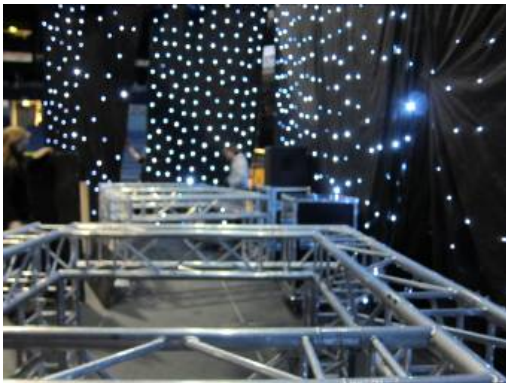

Takatrussien hienoisen noston jälkeen ripustettiin hieman eteenpäin avautuvat sivutrussit liinoilla takatrussin ja keskitrussin väliin, kalustettiin liikkuvilla valoilla ja lumikoneilla, kytkettiin ja kiinnitettiin Showtecin [led-tähtitaivasverhot](#).

Kun lava-alue oli tyhjä, tuotiin trusseista kasatut korokkeet rummuille ja koskettimille. Samoin backline. Trussikehikon käyttö korokkeena on perusteltua monessakin mielessä: se on näyttävämmän näköinen lavastuselementtinä, se on pitkillä jalkaväleillä (jolloin lavan alle voidaan helpommin sijoittaa soittimien ja muiden käytössä olevien laitteiden kuljetuslaatikoita, vahvistimia, lavan alta voidaan

tuoda suurempia esineitä...) tukevampi ja lava voi olla korkeampi (aiemmin syksyllä konserttialikiertueella lavat olivat toista metriä korkeita ja niiden edessä, kuten myös takana taustalla trussista roikkuen, oli [VisuaLEDin](#) LED-videoseinät). Korokkeet olivat samaa [Alur](#)-trussia kuin muutkin käytössä olevat trussit. Lattiaa vasten olevissa päädyissä oli suojalevyt jakamassa painoa ja suojaamassa trusseja (jotta ne eivät litistyneet jonka seurauksena yhteenliittäminen ei enää onnistu).

Korokkeiden sijoittelussa oltiin tarkkoja: liian takana, sivussa tai edessä ollessaan se hidastaisi trussikehikon laskua purkuvaiheessa. Nyt kehikon pystyi laskemaan samaan aikaan kuin backlineä paketoimaan.

Puolenpäivän aikoihin oli pa viritetty, trussit ylistetty ja bändi saapui soundcheckiin.

Samaan aikaan Janne päivitti liikkuvien positioita.

Antti kasasi savumaailmaa lavan sivuun. Kuvassa oikealla savutin on vielä lavalla mutta kun valtaosa kaapeleista oli saatu vedettyä ja trussit levitöitä korkeuksiin, siirrettiin laitteet laatikoiden päälle mutta korkeampien taakse piiloon lavan ulkopuolelle. Lava pyrittiin pitämään tyhjänä kaikesta epä-välttämättömästä.

Iltapäivällä yhteen mennessä oli lava tyhjä muusikoista ja tanssijat harjoittelivat osuutensa lavalla (luonnollisestikin koreografiat on harjoiteltu etukäteen mutta lavojen mitat poikkeavat aina hieman toisistaan joten tilaan kulkuväylälineen oli tutustuttava).

Puoli kahteen mennessä kaikki ennakoiva työ oli valmista ja innokas yleisö päästettiin saliin.

HEVISAURUS LA 17.12.2011

Klo 13.30 Ovet auki yleisölle.

Klo 13.45-14.25 Hevisaurus nimmarisessio pääaulassa.

Klo 14.15-14.45 Lastenyhtye Mimmit, Haloo Helsinki! & Pasa nimmarisessio pääaulassa.

Klo 13.30-15.00 Joulupukki kiertelee ja haastattelee artisteja areenalla.

Klo 15.00 Hevisaurus konsertti alkaa.

Klo 16.00 Tilaisuus päättyy.

HeviSaurukset jakoivat nimikirjoituksia ja poseerasivat yleisölle aulassa kahden maissa ja puoli kolmelta oli aika radioaktiivisuuden eli langattomien mikrofoniin ja korvamonitoroinnin laitteiden asennus.

Kello 15 starttasi show loppunmyydyssä hallissa.

Yleisö valmiina tiukkaan showhun.

VALOISTA:

Janne on saanut valosuunnittelijana vapaat kädet toteuttaa itseään. HeviSaurukset ovat keikkailleet konserttisaleissa ja festivaalilavoilla. Myös muutama hevimusikaali on toteutettu Linnanmäen Peacock teatteriin. Videoita on kuvattu monenlaisissa ympäristöissä. Työsarkaa on siis riittänyt ja työ on pysynyt mielenkiintoisena. Kiitos kuuluu myös levy-yhtiölle joka on antanut mahdollisuudet kalustollisesti, samoin hyvään kalustoon panostaneelle vuokrafirmalle. Mutta lopputulos on silti lopulta kiinni valosuunnittelijan ammattitaidosta, niin teknisesti- kuin tyylijullisestikin. Kalustollisesti Janne on pyrkinyt tekemään setistä itsensä näköisen: tehokkaan, monipuolisen ja yksinkertaisen.

Janne halusi aluksi kalustoksi muutama kymmentä kuuden puomia, mutta tila (rekassa) ja aikataulu (suuntaus) pakottivat muuttamaan suunnitelmaa. "Wall of light" olisi ollut musiikkigenren mukainen mutta toteutus konserttisali kiertueella liian haasteellinen (saliin 14:30 > yleisö 17:00).

Etuvaloina oli 6kpl 1kW fresneliä (*"Kohdevaloja ei kannata ainakaan etulavalle suunnata sillä popparit liikkuvat koko ajan laajalla alueella, biisikohtaisia vierailijoita on ajoitellen paljonkin ja kaiken on näyttävä."*), takana neljän moleja (*"Koska yleisö otetaan usein mukaan laulamaan ja kannustamaan."*) jotka ovat nopeassa kiertuekäytössä nopeimmat helposti hallittavat yleisövalot, ACL 4-puomeja (*"Joka hevibändillä on oltava laskeutumisvalot jo katu-uskottavuuden vuoksi!"*), liikkuvia goboheittämiä ja pesukoneita. Kaikissa liikkuvissa on CMY värisekoitus joten värit saa vaihdettua hitaastikin näytiksi ja molemmista heitintyypeistä saadaan haluttaessa samat värit.

Useinmiten Janne käytti goboheittämiäkin pesukoneina ilman gobo. Gobokoneita oli 12 ja pesukoneita 16. Katsojien kannalta ne oli jaettu kahden takatrussin lisäksi myös sivutrusseihin jolloin myös sivukanteista esitystä seuraaville oli takavaloja. Syvyysvaikutelman huipensi taustalla ja molemmilla sivuilla korkea LED-tähtitaivasverho. Lattiakalustoa ei ollut koska haluttiin välttää kaikkea esiintyjä häikäisevää: sauruspäiden läpi näkee muutenkin huonosti joten häikäisy ei ainakaan auta tilannetta.

Valopöydän Janne

oli asetellut festarityyillisesti eli paljon manuaalista kontrollia yhden ohjelmoidun ajolistan sijaan. Vaativilla keikoilla, joissa on paljon liikkuvia valoja ja mediaservereitä, on järkevää käyttää ohjelmoitua ajolistaa mutta nyt oltiin liikkeellä selkeällä setillä. Ei pienellä mutta eri heitintyyppäjä on vähän joten pöydän asettelu on selkeämpää ja nopeampaa.

Kun valoja ajetaan submastereilta, on keikassa enemmän käsityön leimaa. Samoin perusrutiinin luominen festareita ajatellen hoituu samalla. Festareilla ei ole aikaa ohjelmoida valmiista ajolistaa eikä muusikoiden live-esiintyminen ole aina samanlaista (uskookohan kukaan lukijoista viimeisintä ?). Tehostepuolella Jannella oli savuja (alempana lisää aiheesta) ja trusseissa neljä lumikonetta tuulettiminen.

SAVU

Savuttimena oli [Pea Soup Phantom Hazer](#) jonka tuottama savu on hyvin ohutta eikä näy tasaisessa loisteputkivalaistuksessa ollenkaan. Se on Antin mukaan merkittävä seikka sen suhteen saako savua käyttää lainkaan keikalla. Monet esiintyjät ratkaisevat asian jo sound checkissä: savua ilmassa > aletaan yskiä keuhkoja pihalle > manataan savuttimet > kielletään käyttö. Ja checkin jälkeen mennään takapihalle polttamaan askillinen tupakkaa !

Mutta kun savua ei näe loisteputkien valossa ja savukone on näkymättömissä (Phantom voidaan sijoittaa esim. teattereissa valosillalle ja klubeissa ennen keikkaa saliin – on vain huomioitava painepullon sijoittaminen), harva enään keikan aikana kieltää savun

käyttöä. Kun savu ei tule isoina pilvimäisinä massoina, se on helpompi kestää.

Savutus on aloitettava hyvissä ajoin sillä suuressa urheiluhallissa on paljon tilavuuskuutioita jonne

savu leviää. Antti kertoi yhdestä Helsingin Jäähallissa olleesta konsertista (lava oli keskellä areenaa) jossa jo tunteja ennen keikkaa yksi kiertueen teknikoista kiersi erittäin pitkällä sähköjohdolla varustetun ostoskärryn kanssa ympäri hallia kahden kärryssä olevan hazerin puhkuessa ilmoille utua. Lopputulos oli upea. Kun ilma alkaa kyllästyä, pysyy ”näkymätön” savu ilmassa tunteja.

Phantomin (ja kilpailijansa MDGn) etuna perinteisiin savukoneisiin on myös se, että savua on tilan täytyttyä tasaisesti katonrajasta aivan lattian pintaan saakka. Siten gobot piirtyvät yhtä hyvin niin alaviistoon- kuin yleisöönkin

suunnattuna.

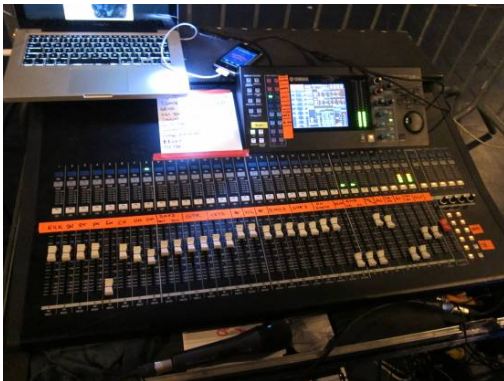
Pitkien kiertueiden kannalta hazerit ovat hyviä myös siksi, että savunestettä on ilmassa huomattavasti vähemmän jolloin nestettä tarvitaan vähemmän (tila ja budjettisäästö) ja kalusto likaantuu vähemmän (linssit eivät frostaannu). Sama koskee instrumenttejä.

Phantomin ominaisuuksista voitte lukea enemmän ylläolevasta linkistä.

Antti korosti tuulikoneen sijoitusta koneen takapuolelle; ei eteen ! Phantomissa on oma tuuletin joka puhaltaa savun ylöspäin. Koneen takana oleva erillinen tuuletin puhaltaa sen lavalle. Jos tuuletin on koneen edessä, kulkee kaikki savu sen läpi, osa öljystä jää tuulettimen osiin muodostaen pölyä keräävän pinnan. Kun tuuletin on savuttimen takana, se ohjaa savua yhtäläillä mutta pysyy puhtaana. Tuon sanottuaan Antti ilmoitti ansainneensa vi**uiluoikeuden tuosta aiheesta (eli jos joku lukijoista vielä sijoittaa tuulettimen koneen eteen ja Antti sen havaitsee, seuraa ansaittua vi**uilua rankalla kädellä).

ÄÄNI:

Miksaajana Aki on jokseenkin kaiken kokenut ja soveltuu rauhallisuutensa vuoksi hyvin ryhmään.

Aki mikkaa etupäästä Yamahallaan sekä saliäänentä monitorit.

Digitaalimikseri, linjasäteilijä kaiuttimet ja tietokoneohjattavat prosessorit ovat antaneet laitteet tuntevalle äänimiehelle uusia mahdollisuuksia mutta hevimiesten kannalta pienentäneet uskottavuutta. Etupää vie tilaa noin 3m² ja mahtuu kahteen kuljetuslaatikkoon. Ennen oli molemmin puolin lavaa puoliperävaunullinen mustia pop-laatikoita joista lähti usein lähes yhtä paljon ääntä taakse kuin yleisölle. Vahvistinpäkit olivat pakettiauton kokoisia kasoja ja suurissa halleissa oli pakko käyttää viivekaiuttimia.

Efektiräkit mikserin vieressä olivat jääkaappi-pakastinyhdistelmän kokoisia ja niitä oli monta.

Vilkkuvat valot laiteräkeissä kyllä korostaisivat joulun tunnelmaa. Nyt kaikki efektointi ja prosessointi on mikserissä sisäänrakennettuna. Festivaaleille mennessä voidaan asetukset ladata mikseriin muistitikulta sekunneissa eli periaatteessa lyhyt linjatsekki riittää. Etenkin suurten maailmantähtien lämpärinä ollessa tuo on erittäin käytännöllinen ominaisuus.

Vaikka edelläkirjoitetussa on vanhan miehen haikeutta, oli kuultu lopputulos erittäin hyvässä tasapainossa ja erottelu selkeä.

Uusien linjasäteilijöiden koko on niin pieni, että visuaalinen uskottavuus kärsii. Oleellisinta on kuitenkin huomattavasti parempi äänenlaatu, samoin suuntaavuus. Useissa tapauksissa ei viivekaiuttimia tarvita lainkaan. Akilla oli stäkkien lisäksi vain muutama etufilli lavan reunalla.

Äänenpaineet ovat alhaiset (määritelty yläraja 90dB) eli kaiuttimien suuntauksella on suuri merkitys jotta kauimmaisetkin kuulijat hallin toisessa päässä korkealla katsomossa kuulevat kaiken yhtä selvästi kuin eturiviin rynnineet.

Akin työtä helpottaa se, että lauluja lukuunottamatta kaikki on linjakamaa, jopa [Zildjian:in](#) symbaalit. Kosketinsoittimet ovat linjatasoista ja kitara sekä basso kytketään langattomista vastaanottimistaan suoraan linjaan.

Sitten hieman Hevisaurusten päänsisäistä asiaa (psykiatri Akin kertomana):

Laulumikrofonit ovat headsettejä päiden sisällä. Siten ne kaappaavat myöskin todella vähän mitään ulkopuolisia ääniä. Päät vaimentavat liikaa luonnollista ääntä joten perinteisiä 58 jalustassa ratkaisuita ei voida käyttää. Näkyvyys pään sisältä ulos on myös rajallinen joten laulumikrofonin löytäminen olisi hieman Ray Charles-maista.

Monitorointi on toteutettu rumpalia lukuunottamatta langattomilla korvamonitorilla; rumpalilla on oma pieni monitorimikseri ja langalliset kuulokkeet.

Korvamonitorien vuoksi on lavan reunalla muutama suuntaava ambience-mikrofoni jotta esiintyjät kuulevat yleisön reaktiot. Lavalla on eturampissa myös perinteisiä kulmamonitoria varana (paristo loppuu vastaanottimesta tai muu tekninen häiriö) sekä vierailuille esiintyjille (tanssityöt, avaruusolio, joulupukki...). Kaikkiaan Aki miksa ulos 8 erillistä stereo monitorimiksausta sekä pa:han vasen-oikea ja etufillit.

Lavaräkki:

- rumpalin monitorimikseri
- korvamonitorien lähettimet
- langattomien vastaanottimet
- rumpujen trigattava sämpleri
- lavarasia (moninapaiset Hartingit)

MUUTA:

Edellä on mainittu nimiltä vain osa keikan eteen raataneista. Itse hallin työntekijöitä on kymmeniä pysäköinnin opastajista hampurilaiskauppiaisiin. Lisäksi lipunmyyjät, vahtimestarit, narikanhoitajat ja talotekniikan henkilöstö.

Bändin matkassa on manageri, kaupallinen yksikkö (levyt, t-paidat jne) ja puvustaja sekä tanssijat ja muut lisäesiintyjät.

Muutammat seikat koko touhussa kiinnitti teknisten seikkojen ohella huomioni:

Kaikki tavarat kuljetettiin rekassa ja pakattuna oikeisiin, koviin kuljetuslaatikoihin! Ei ole ennennäkemätöntä että valonheittimet ja kaiuttimet matkaavat arkuissa, samoin soittimet.

Mutta tuotantotoimiston välineet ja ennenkaikkea puvustuskin!

Puvuille on omat vaatekaappilaatikot – ei muovikasseja! Siten auton pakkaus helpottuu ja nopeutuu ja ennenkaikkea asusteet säilyvät ehjinä ja siisteinä. Isoja asuja ei tarvitse rytätä autosta jonnekkin keikkapaikan nurkkaan vaan ne työnnetään siististi renkaallisilla laatikoillaan pukuhuoneiden luo. Ne eivät myöskään kastu syysateiden aikana odottaessaan Hessun kyytiin pääsyä.

Kiertueenmanageri kävi ajoitellen katsastamassa kasauksen etenemistä mutta ei häirinyt työntekijöitä. On hyvä, että hallinnollinenkin väki käy katsomassa ja kuuntelemassa millaista keikan tekeminen on. Vasta silloin tajuaa millainen määrä työtä keikan eteen tehdään yleisön (ja usein managerienkin) tietämättä. Silloin tajuaa miksi aikaa ja/tai henkilökuntaa ja tiettyjä laitteita tarvitaan.

Kaikille kiertueen henkilökunnasta oli järjestetty catering. Tekniikka aterioi liskoja jakaessa nimmareita mutta kun kuumana käyvät esiintyjät (asusteet ovat melko lämpöiset sisätiloissa oleillessa)

tulivat cateringiin hieman ennen keikan alkua, poistuivat muut henkilöt tilasta antaen esiintyjille keskittymisrauhan.

Samoin ennen soundcheckiä esiintyjät odottivat rauhallisesti lupaa nousta lavalle eivätkä tunkeneet häiritsemään teknistä kasausta.

Toisten ammattitaidon kunnioittaminen ja se, että kaikki tajusivat että jokainen tekijä on lopputulokselle tärkeä, tuli sanomattakin esille

Musiikillisesti muusikot tekivät työnsä vankalla ammattitaidolla ja soundeja on hiottu treenikämpällä paljon. Samoin tanssijoiden koreografioita. Puvustus on tehty huolella ajatellen rankkoja kiertueita.

KEIKKA:

Herra Hevisaurus, Milli Pilli, Komppi Momppi, Riffi Raffi ja Muffi Puffi soittivat ja lauloivat taas yhden menestyksekkään keikan ja he tukivat hyvin Jannen, Akin ja muun tiimin työtä.

HeviTontut ja *Hevi Pizza* tuli koettua. Lumisade lavalle tuli rankempana ja aikaisemmin kuin Pekan tai Metten ennusteissa.

Avaruusoliokin poistui alueelta kolhimatta tai paistamatta autoani.

Pienoinen pelko oli cateringissä ollessani kun luin etukäteen että osa HeviSauruksista on lihansyöjiä.

Toisaalta kasvissyöjäthän popsivat vihanneksia... Mutta laatutietoisina työnsivät minut hännällä sivuun [RedBull](#) jääkaapilta ja alkoivat ahmia herkullisempia ja kevyempiä aterioita.

Tekniikalla alkoi purku ja matka jatkui kohti seuraavaa keikkakaupunkia.

LOPUSTUS:

Taidon lisäksi konserttien toteutus on myös tekniikkalaji. Koska tarina varmaan innoitti Sinutkin – arvoisa lukija – toteuttamaan täydellisiä konsertteja tai muita esittävän taiteen muotoja, saat hankittua parhaat työkalut Lafoylta. Meiltä voit hankkia niin hazerit kuin trussitkin. Saat esiintymislavat ja verhot (tähdillä tai ilman). Monipuoliset valot ja ohjaimet sekä kaapelit ja muut oheistarvikkeet. Tarvittaessa teemme toiveiden mukaiset kuljetuslaatikot (myös puvuille) ja hyvinkin erikoiset kiinnikkeet ja muut osat toimivaan kokonaisuuteen. Esiintyjä emme myy (Hassen ja kitaran tai congat voimme kyllä vuokrata) ja toteutustiimin tarvitset omasta takaa mutta autamme kyllä kaikin puolin laitevalinnoissa. Aina kannatta kysyä ensin meiltä Lafoysta.

Katso www.lafoy.fi

Hinnat ja muut tiedustelut klikkaamalla [tästä](#).